

Powstanie SEP

Przed powstaniem SEP

Pierwsze zrzeszenia elektryków polskich powstały na obszarach trzech zaborów (Warszawa, Lwów, Kraków, Zagłębie Dąbrowskie, Poznań, Łódź). Początkowo elektrycy zrzeszali się w ramach organizacji ogólnotechnicznych. Począwszy od 1899 roku zaczęły się tworzyć organizacje skupiające wyłącznie elektryków. Pierwsza taka organizacja została utworzona w Warszawie 27.03.1899 roku pod nazwą "Delegacji Elektrotechnicznej". Wchodziła ona w skład Sekcji I Techniczno-Przemysłowej Warszawskiego Oddziału Popierania Rosyjskiego Przemysłu i Handlu. Inicjatorem powołania Delegacji Elektrotechnicznej i jej przewodniczącym był Kazimierz Obrębowicz. W dniach 1-3. 10. 1903 roku odbył się pierwszy Zjazd Elektrotechników w Polsce. W 1904 roku Delegacja Elektrotechniczna przekształciła się w Koło Elektrotechników, które w 1907 roku przeniosło się do Stowarzyszenia Techników. Pierwszym zrzeszeniem elektryków we Lwowie była Sekcja Elektrotechniczna działająca od 1901 roku przy Towarzystwie Politechnicznym. Inicjatorem powołania Sekcji był Józef Tomicki. Sekcja położyła duże zasługi w pracach nad słownictwem elektrycznym. W roku 1908 odbyło się formalne powołanie Sekcji Elektrotechnicznej. Jej przewodniczącym został Kazimierz Drewnowski. Zrzeszona działalność elektryków w Krakowie rozpoczęła się w ramach organizacyjnych Krakowskiego Towarzystwa Technicznego istniejącego od 1877 roku. Początki działalności zbiegły się z okresem budowy elektrowni miejskich i trwały do 1912 roku. W tym roku w Krakowie odbył się zjazd elektryków, który uznał za konieczne utworzenie ogólnopolskiego Związku Elektrotechników Polskich. W roku 1914 nastąpiło formalne zorganizowanie się Sekcji Elektrycznej Krakowskiego Towarzystwa Technicznego. W Zagłębiu Dąbrowskim wspomniany Warszawski Oddział Popierania Rosyjskiego Przemysłu i Handlu zorganizował w 1886 roku przejawiającą aktywną działalność Sekcję Górniczo-Hutniczą. W 1911 roku powstało nie zarejestrowane u władz Koło Elektrotechników, które zajmowało się tematami związanymi ze słownictwem elektrycznym, sprawami szkoleniowymi i organizacyjnymi. Z inicjatywy tego koła w dniu 24.05.1913 roku powołano do życia Stowarzyszenie Techników i zalegalizowano Koło Elektrotechników, którego prezesem został Kazimierz Gayczak. W Poznaniu organizacja skupiająca wyłącznie elektryków polskich powstała dopiero w październiku 1918 roku. Jednak już od około 1906 roku elektrycy przejawiali swoją działalność w tzw. Wydziale Przyrodników i Techników przy Towarzystwie Przyjaciół Nauk. W 1911 roku w TPN nastąpił podział wyodrębniający Wydział Techniczny i Wydział Przyrodniczy. Udział elektryków skupił się wyłącznie na działalności w Wydziale Technicznym, jak również w powstałym w tym roku Stowarzyszeniu Techników Polskich. W dniu 4.12.1918 roku w ramach tego Stowarzyszenia utworzono Wydział Elektrotechników. Pierwsi łódzcy elektrycy byli zrzeszeni w ramach Sekcji Technicznej Łódzkiej Warszawskiego Oddziału Towarzystwa Popierania Rosyjskiego Przemysłu i Handlu. Wykorzystując koniunkturę polityczną w 1909 roku utworzyli Łódzkie Stowarzyszenie Techników. W dniu 28.10. 1918 roku utworzono przy tym Stowarzyszeniu Techników Koło Elektrotechników.

Zjazd założycielski

Z powołaniem do życia Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich wiążą się bezpośrednio trzy zdarzenia:

- uchwała podjęta na zjeździe elektryków w Krakowie w dn. 12-16 września 1912 roku podkreślająca konieczność powołania do życia ogólnopolskiej organizacji elektryków;
- zebranie kierowników elektrowni małopolskich, które odbyło się 4 stycznia 1919 roku i potwierdziło potrzebę utworzenia ogólnopolskiej organizacji;
- uchwała podjęta 7 kwietnia 1919 roku przez uczestników zebrania Koła Elektrotechników w Warszawie o terminie zjazdu.

Na zjeździe, który odbył się w dniach 7-9 czerwca 1919 roku w Warszawie zapadła uchwała o utworzeniu Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich, do którego jako założycielskie przystąpiły koła: warszawskie, poznańskie, lwowskie, krakowskie, łódzkie i sosnowieckie. Tak więc data 9 czerwca 1919 roku otwiera historię SEP. Pierwszym Prezesem został wybrany profesor **Mieczysław Pożaryski**. W skład tymczasowego Zarządu weszli: **Kazimierz Drewnowski, Ksawery Gnoiński, Roman Podoski, Kazimierz Szpotański, Józef Tomicki, Gabriel Sokolnicki i Stanisław Bieliński**. W wyniku połączenia się w 1928 roku Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich ze Stowarzyszeniem Radiotechników Polskich 5 stycznia 1929 roku Komisariat Rządu m.st. Warszawy zatwierdził nowy statut SEP i zmianę nazwy na "Stowarzyszenie Elektryków Polskich". W 1939 roku doszło do kolejnego połączenia ze Stowarzyszeniem Teletechników Polskich, tym razem bez zmiany nazwy. Na tym zakończył się proces integracji elektryków w jednym STOWARZYSZENIU ELEKTRYKÓW POLSKICH.